

Riges Indenrigspolitik og de Udslag overfor Udenrigspolitikken, som er en Følge af denne Indenrigspolitik. Naar Agrarerne og Industripartierne i Tyskland finder hinanden og vil noget, saa kan det ikke omskibes af en dansk Diplomat. Det er rigtigt. Men naar vi staar med en utvivlsom Ret, Mestbegunstigelsesretten, saa mener jeg, at det ærede 7de Medlem for 6te Kreds har Ret i, at den maa fastholdes med en haard Haand, thi hvad betyder ellers Traktater? Hvorfor staar vi her og er glade over, at vi har sluttet nye Traktater, saa med den og saa med den, naar det, vi har opnaaet, f. Eks. Mestbegunstigelsen, i Virkeligheden, naar det kommer til Stykket, intet betyder, naar den støder an mod indenrigspolitiske Forhold? Jeg tror, det er et meget farligt Synspunkt at hævde.

Den højtærede Udenrigsminister sagde, at Udenrigsministeriet herhjemme gør det, man kan forlange af det, nemlig at følge nøje med, hvad der foregaar ude. Maa jeg i den Henseende gøre opmærksom paa, at i selve det Blad, som staar Regeringen nærmest — jeg tør maaske sige: som *endnu* staar Regeringen nærmest — nemlig „København“, er der for nylig peget paa, at man meget ofte først faar at vide gennem Udenrigsministeriet, naar en Lov er vedtaget, naar en for Danmarks Erhvervsliv skadelig eller mindre gunstig Foranstaltning er bragt til Udførelse i det fremmede Land, men man faar ikke at vide, naar den er under Forberedelse, naar den dukker op, altsaa paa et Tidspunkt, da man mulig kunde gøre Indsigelse eller mulig med Virkning fremholde, at den har andre ubehagelige Følger, maaske endogsaa derigennem kunde styrke den Opposition, der jo altid vil være i vedkommende fremmede Land mod den Foranstaltning, som er projekteret.

Til Slutning skal jeg endelig sige dette, at jeg er ganske enig med det ærede 7de Medlem for 6. Kreds i, at man ikke kan stille Kravene til Udenrigsministeriet højt nok. Deri kan der heller ikke være noget for Udenrigsministeriet saarende eller nedsættende. Man bør ikke overfor Mennesker sige: Ja, hvad Herregud, vi er jo allesammen svage Mennesker, vi tager fejl en Gang imellem o. s. v. Nej, der er ingen større Stimulus i Verden end den, at man ved, at der bliver stillet store Krav og nærret store Forventninger til en.

Veistrup: Naar den ærede Ordfører for Venstre paastod, at jeg med mine Bemærkninger vilde søge at udviske de Fordringer, som maatte stilles til Udenrigsministeriets

Tjenestemænd, forekommer det mig, at det ærede Medlem maa have misforstaaet mig fuldstændigt. Jeg sagde, at jeg var ængstelig for det Udtryk, det ærede Medlem anvendte: at man skulde optræde haandfast. Overfor denne Haandfasthed, som jeg ikke tror egner sig særlig for en lille Nation i Forholdet overfor de større, stillede jeg Snildheden. Jeg sagde, at det var Snildheden, det drejede sig om, ikke Haandfastheden, naar det skulde forstaaes altfor bogstaveligt. Det ærede Medlem udtalte dernæst, at det var ikke nogen Kritik, han fremsatte, og jeg vilde vel ikke modsætte mig berettigede Krav. Nej, det være langt fra mig at modsætte mig berettigede Krav, men paa den anden Side staar det for mig saaledes, at naar det ærede Medlem fremhævede de elendige Resultater, vi opnaaede overfor de forskellige Lande, maatte det nødvendigvis opfattes som en Kritik af Udenrigstjenesten. Jeg stiller ganske roligt de to Udtryk overfor hinanden, Haandfasthed og Snildhed. Det er Snildhed, som efter min Opfattelse skal til for at naa et fornuftigt Resultat i udenrigspolitisk Henseende.

Hauch: Jeg har ikke andet at sige til det ærede Medlem i Anledning af de Udtalelser, han nu har fremsat, end at han skuffede mig ved at gentage de Udtalelser, han fremsatte i sin første Tale. Det var en Elskværdighed, jeg vilde vise det ærede Medlem ved at gøre mine Bemærkninger, for at det ærede Medlem kunde faa Lejlighed til at stadfæste, at han i og for sig ikke var uenig med mig i det Syn, som jeg gjorde gældende. Den Lejlighed forsømte det ærede Medlem altsaa.

Veistrup: Jeg er selvfølgelig i høj Grad bedrøvet over, at jeg har skuffet det ærede Medlem, men jeg skal se at bære det.

Udenrigsministeren (Moltesen): Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) sagde i Tilslutning til Bladet „København“, at man faar ikke noget at vide, naar en Lov forberedes, men først naar den er vedtaget. Ja, naar der er Tale om Toldlove, ved jeg ikke, hvordan det skulde være muligt at faa noget at vide om Forberedelsen; det vilde være en taabelig Regering, der overhovedet vilde lade noget komme ud om det. Man faar først noget at vide derom, naar Lovforslaget forelægges i Tinget, og i samme Øjeblik har vi enten telegrafisk eller telefonisk Meddelelse eller skriftlig Indberetning derom. Jeg tror, at alle disse Ting bliver sendt til de respektive Ministe-